

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1681

Vragen van het lid **Arib** (PvdA) aan de minister van Justitie en de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *het huisverbod*. (Ingezonden 18 december 2008)

1
Hebt u kennisgenomen van de berichtgeving over het huisverbod in een uitzending van Radio 1?¹

2
Klopt het dat de politie maar gedeeltelijk wil meewerken aan het opleggen van een huisverbod aan daders die zich schuldig maken aan huiselijk geweld of daarmee dreigen?

3
Klopt het dat de reden van het weigeren een huiselijk verbod op te leggen is dat in bijna de helft van de gemeenten de hulpverlening niet op orde is en dat de politie wil voorkomen dat de plegers na uithuisplaatsing terug naar huis gaan en de slachtoffers weer bedreigen of mishandelen?

4
Hoe kan het dat een aantal gemeenten de hulpverlening en de opvang van plegers van huiselijk geweld nog niet op orde heeft? Wat zijn de oorzaken hiervan? Om welke gemeenten gaat het precies? Hoe lang is al bekend dat de Wet tijdelijk

huisverbod per 1 januari 2009 in werking treedt?

5
Welke ervaringen zijn opgedaan met de hulpverlening aan plegers van huiselijk geweld in de pilotprojecten die voorafgaand aan inwerkingtreding van de wet in een aantal steden zijn gehouden?

6
Deelt u de mening dat, mocht de bovenstaande informatie kloppen, deze werkwijze onverantwoord is en verregaande gevolgen kan hebben voor de gehele aanpak van huiselijk geweld, waar het tijdelijk huisverbod een onderdeel van is? Zo ja, wat gaat u ondernemen om de aanpak van huiselijk geweld, inclusieve het tijdelijk huisverbod, zo spoedig mogelijk op orde te hebben? Zo neen, waarom niet?

8
Klopt het dat in 2007 van alle moorden en doodslagen dan wel pogingen daartoe 18,8% in verband staan met huiselijk geweld? Klopt het dat in 2007 64.822 incidenten van huiselijk geweld zijn geregistreerd?

9
Deelt u de mening dat zowel bovengenoemde cijfers als de hele gang van zaken rondom de medewerking van een aantal gemeenten duidelijk maken dat een Wet tijdelijk huiselijk geweld

gerechtvaardigd is? Zo ja, bent u bereid met een wetsvoorstel huiselijk geweld te komen waarbij gemeenten verplicht worden (mede)verantwoordelijkheid te dragen voor de bestrijding van huiselijk geweld? Zo neen, waarom niet?

¹ Radio 1, 13 december 2008; <http://www.radio1.nl/contents/2935-politie-voert-huisverbod-niet-uit>

Antwoord

Antwoord van de minister **Hirsch Ballin** (Justitie), minister **Ter Horst** (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) en staatssecretaris **Bussemaker** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) (ontvangen 24 februari 2009) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 1129

1
Ja.

2 en 3
De Wet tijdelijk huisverbod geeft de burgemeester de bevoegdheid om in situaties van (acute dreiging van) huiselijk geweld een huisverbod op te leggen aan de persoon die deze dreiging veroorzaakt. Gedurende de periode van het huisverbod dient hulpverlening op gang te komen voor zowel de uithuisgeplaatste als de achterblijvers, zodat het risico op nieuwe dreiging van huiselijk geweld

kan worden weggenomen. Hulpverlening is cruciaal in het hele traject rondom het huisverbod. Als tijdens de tien dagen die het huisverbod in eerste instantie duurt geen hulpverlening op gang komt, kan aan een belangrijk doel van het huisverbod geen invulling worden gegeven. De hulpverlening moet dus goed georganiseerd zijn. Dat is een uitgangspunt waar alle betrokken partijen (kabinet, gemeenten, politie en hulpverlening) het over eens zijn. Het op gang brengen van de hulpverlening en het maken van afspraken tussen de verschillende partners vinden plaats onder regie van de gemeenten. Alle gemeenten zijn zich volledig bewust van deze taak; zij zijn in 2008 begonnen met het treffen van de voorbereidingen op de inwerkingtreding van de wet. Niet alle gemeenten zijn in staat gebleken deze voorbereidingen voor 1 januari 2009 gereed te hebben.

4 Bij de invoering van de Wet tijdelijk huisverbod onder regie van de gemeenten zijn veel verschillende partijen betrokken, zoals politie, Advies- en Steunpunten Huiselijk Geweld (ASHG's), jeugdzorg (Bureaus Jeugdzorg, AMK), algemeen maatschappelijk werk, reclassering, instellingen voor plegerhulpverlening, verslavingszorg en GGD'en. Ook gaat het om afspraken en afstemming tussen de centrumgemeenten vrouwenopvang en regiogemeenten. Uiteraard wordt er aangesloten bij de reeds bestaande netwerken rondom huiselijk geweld. Maar voor deze wet moet er ook iets nieuws worden geregeld. Ten eerste de crisisinterventie onmiddellijk bij het huisverbod. In de tien dagen van het huisverbod moet er een hulpverleningsplan worden opgesteld en eventueel al gestart worden met de hulp. Daarnaast moet na deze tien dagen de crisisinterventie naadloos overgaan in een hulpverleningstraject op basis van het hulpverleningsplan. Dit vraagt om goede afspraken tussen partijen (wie doet wat), in een aantal gevallen om het werven van personeel voor de crisisinterventie, het vastleggen van een goede coördinatie, het regelen van een sluitende aanpak. Soms spelen ook andere redenen een rol zoals een late begrotingsbehandeling door de gemeenteraad.

Dergelijke complexe processen vragen tijd en moeten zorgvuldig worden uitgevoerd. Wij houden de vinger aan de pols. Ons is bekend dat alle gemeenten intensief met de voorbereidingen bezig zijn en dat een groot deel op 1 januari van dit jaar is gestart. Een aantal gemeenten begint later om de redenen die hierboven uiteengezet zijn, maar dan toch in elk geval medio 2009. Wij zullen, samen met de VNG, erop toezien dat hieraan de hand wordt gehouden. In september 2008 is in overleg met de VNG 1 januari 2009 als datum voor inwerkingtreding van de wet vastgesteld; deze datum is formeel opgenomen in de publicatie van de wet in het Staatsblad van 4 november 2008. Gemeenten wisten informeel al eerder dat deze wet op 1 januari 2009 in werking zou treden. Tijdens voorlichtingsbijeenkomsten voor gemeenten rond de zomer van 2008 is dit aan de orde gekomen.

5 Door Research voor Beleid (RvB) zijn de pilots huisverbod geëvalueerd (Eindrapport «Evaluatie pilots huisverbod», 30 oktober 2007). De Tweede Kamer is daarover op 13 december 2007 schriftelijk geïnformeerd (Kamerstukken II, vergaderjaar 2007–2008, 28 345 en 30 657, nr. 52). Deze evaluatie bevestigt dat snelle hulpverlening, gericht op motivering ten tijde van de crisis, van groot belang is voor de acceptatie van hulpverleningstrajecten door uithuisgeplaatsten en achterblijvers, waaronder ook kinderen. De evaluatie en de rapporten van de pilots zelf zijn beschikbaar gesteld aan de gemeenten via de website www.huisverbod.nl. Op deze website is ook het uitvoeringsadvies «Wet tijdelijk huisverbod. Lessen uit de pilots en handvatten voor implementatie» (Den Haag, 7 oktober 2008) te vinden. In dit advies zijn de ervaringen van de pilots verwerkt.

6 Nee, zoals uit bovenstaande blijkt vinden wij de werkwijze van gemeenten niet onverantwoord. Ook zijn wij niet van mening dat hiermee de hele aanpak van huiselijk geweld staat of valt. Ten eerste bouwt de invoering van de Wet tijdelijk huisverbod voort op al datgene wat al bij gemeenten in gang is gezet om

huiselijk geweld aan te pakken en te bestrijden. De wet geeft een extra impuls om de bestaande ketenaanpak te verstevigen. Daarnaast hebben de gemeenten, zoals uit de beantwoording van de vorige vragen naar voren komt, de voorbereidingen op de invoering van de wet serieus en grondig opgepakt. Ook de VNG garandeert dat de hulp aan slachtoffers van huiselijk geweld in alle gemeenten is gewaarborgd (persbericht 16 december 2008). Wij zien dan ook geen aanleiding om naast het reeds in gang gezette beleid in het kader van het Plan van aanpak De volgende fase (Kamerstuk 2007–2008, 28 345, nr. 70) en de beleidsbrief «Beschermd en weerbaar, intensivering van de opvang en hulp bij geweld in afhankelijkheidsrelaties» (d.d. 10 december 2007, Kamerstukken II, vergaderjaar 2007–2008, 28 345 en 22 894, nr. 51) over te gaan tot extra maatregelen.

8 Ja, dit zijn politiecijfers over het jaar 2007.

9 De regierol van gemeenten bij de aanpak van huiselijk geweld is door middel van de Wet maatschappelijke ondersteuning wettelijk verankerd. Zoals bij het AO over de aanpak van huiselijk geweld op 19 november 2008 (Tweede Kamer, 2008–2009, 28 345, nr. 73) is aangegeven, zal aan de hand van de voorstellen van de G4 met betrekking tot een wet Huiselijk geweld per onderdeel bekeken worden of er wetgeving nodig is dan wel dat er een andere manier is om hetzelfde doel te bereiken. Te zijner tijd ontvangt u hierover bericht.